

osoba. Da zadovoljim velikoj ljubavi, koju gojim prema Redu Vaših Očinstva, i brizi koju sam dužan prema svom svećenstvu, a osobito za napredak mog sjemeništa, posvećena danas izgledom, a izučena riječju O. Lovre iz Ljubaškoga (Šitovića), molim najodlučnije i najpouzdanije taj časni zbor, neka odluči da u ovom gradu, koji je glavni u Dalmaciji, bude sjedište nauka onako kako je vama zgodnije. Kad bi vi drukčije mislili, molim, da mi u dobrostivosti svojoj dopustite, da gore spomenuti O. Lovro proslijedi predavanje filozofije i bogoslovlja. Ovime sam udovoljio dužnoj brizi za napredak mojih đaka, i harnosti koju gojim prema odjeći sv. Franje.⁵⁸

Malo kasnije, t. j. 7. srpnja iste godine, uputio je pismo provincijalu O. Filipu Šurkoviću. Tu ponavlja isti predlog i želju: »Dvije stvari želim svim nastojanjem, koje mogu biti na čast serafinskoga Reda i dušobrižništvo ovoga grada, a navlastito moga sjemeništa, t. j. da je P. O. Fra Lovro proslijedi učiteljstvo filozofije i bogoslovije i da časnici zbor ustanovi jedno redovito učilište u ovom gradu«.⁵⁹

Ljubav, koju je nadbiskup Cupilli gojio prema našim Ocima, zaista je bila velika. To se je pokazalo u ovo isto vrijeme. Uslijed nerodice samostan u Šibeniku došao je u nemogućnost da uzdržaje bogosloviju. Plemeniti je nadbiskup tada velikodušno pozvao u svoje sjemenište i profesore i dake, obećavajući im besplatno uzdržavanje. Razumljivo je, da mu starješinstvo provincije nije moglo odbiti nikakve molbe. Stoga, premda je bilo odredilo da O. Lovro Šitović pođe u Šibenik predavati bogoslovje, budući nadbiskup zaželio da O. Lovro ostane u Splitu, starešinstvo mu usliša želju, O. Lovru ostavi u Splitu, a mjesto njega posla u Šibenik O. Antuna Bandića.⁶⁰

Kad su se, nakon zabrane gradnje samostana, protiv naših Otaca počele širiti kojekakve glasine, nadbiskup Cupilli, da ih suzbije, izdao je 12. svibnja 1718 slijedeće svjedočanstvo:

⁵⁸ Izvornik u Prov. arh. Šibenik, prepisi na više mesta; Zlatović, Monografije, 273.

⁵⁹ Zlatović, Monografije, 274.

⁶⁰ LAPŠ, 101, 115 sl.; LAPM, 119.